

BEECK VOLLENHOVEN voor zijn hartelijke ontvangst, aan den heer Mr D. J. A. baron VAN HARINXMA THOE SLOOTEN, burgemeester van 's Graveland, door wiens welwillende medewerking wij in de gelegenheid waren een genotvollen dag op de plassen door te brengen.

De Secretaris, C. EYKMAN.

Literatuur.

Claud B. Ticehurst, A History of the Birds of Suffolk. GURNEY and JACKSON, London 1932; xi en 502 blz., met vele foto's en 1 kaart; 24 sh.

Naast het boek van GLEGG over de vogels van Essex en dat van RIVIERE over die van Norfolk, bezitten we er nu ook een over de avifauna van het tusschengelegen graafschap Suffolk en — zooals we dat van de Engelsche boeken gewend zijn — is ook dit werk zeer luxueus uitgegeven, op zwaar papier, in mooie band en met vele foto's, die den lezer een beeld geven van het zeer gevarieerde landschap, dat in veel punten overeenkomst vertoont met ons land en door den auteur in de inleiding uitvoerig wordt besproken. Dit gedeelte wordt gevolgd door een hoofdstuk over de veranderingen in de avifauna, met zeer overzichtelijke lijstjes, waaruit o.a. blijkt, dat slechtvalk, wouw, lepelaar en groote trap al minstens 100 jaar geleden hebben opgehouden broedvogel te zijn, terwijl de volgende soorten thans ook aan dit lijstje moeten worden toegevoegd: raaf, wielewaal, blauwe kiekendief, buizerd, wespendif, woudaapje, groote aalscholver(?), kwartel(?), kemphaan, kluit en kapmeeuw. In aantal afgenomen standvogels zijn: zwarte kraai, ekster, grauwe gors, Dartford-Warbler (*Sylvia undata dartfordiensis* Lath.); toegenomen daarentegen: groote lijster, appelvink, ransuil, houtduif (deze 4 niet meer na 1885), holenduif, spreeuw, putter, kruisbek, baardmees (in geen enkele localiteit thans echter waarschijnlijk meer dan 6 paar), steenuil, berg-, slob-, kraken kuifeend, tureluur, fuut, bontbekpluvier, knobbelzwaan, houtsnip (waarschijnlijk) en waterhoen. Ook de volgende broedvogels namen toe: tortelduif (vergeleken met circa 100 jaar geleden), griel (vergeleken met circa 50 jaar geleden) en de vischdief; af daarentegen: gekraagde roodstaart, tapuit, grauwe klauwier, draaihals, grauwe kiekendief en kwartelkoning.

De schrijver, de redacteur van *The Ibis*, heeft van 1910 tot 1927 in Lowestoft, het meest oostelijke punt van Groot-Brittannië, gewoond en in die 17 jaren uitgebreide gegevens over de vogels in zijn graafschap verzameld, speciaal ook over den trek, waarvan eveneens een overzicht is opgenomen. Hieruit blijkt, dat er behalve een trek langs de kust van N. naar Z. in het najaar en omgekeerd in het voorjaar, in het voorjaar ook een zuidtrek plaats vindt, welke volgens den schr. uit vogels (kneu, ringmusch, vink, groenling, roek en spreeuw) bestaat, die meer noordwaarts dan Suffolk zijn getrokken om te overwinteren.

Verder heeft er ook een trek plaats dwars over de Noord-zee, in het voorjaar naar het O., in het najaar juist uit het O. komend. Hieraan nemen deel: roek, kauw, bonte kraai, leeuwerik, spreeuw, goudhaantje, vink, ringmusch, keep, en mogelijk andere vinken, zanglijster, merel, koperwiek, kramsvogel, velduil, houtsnip, kievit etc. Vooral eind Oct. en begin Nov. kan men op bijna ieder uur van den dag troepen zien aankomen. Ook de verschillende meeuwen en sommige steltloopers, zooals wulp, bontbekpluvier en bonte strandlooper, steken volgens schr. ongetwijfeld in deze periode de Noordzee dwars over.

Na een opsomming van de verzamelingen, met vogels uit Suffolk, en een lijst van vroegere ornithologen in Suffolk, volgt het zeer uitgebreide systematische gedeelte, waarin vooral de trek weer een zeer voorname plaats inneemt, naast gegevens over levensgewoonten, voortplanting etc., alles tot een zeer prettig leesbaar geheel verwerkt. C. G. B. TEN KATE.

A. *Menegaux*, Les Oiseaux de France. Vol. 1. Introduction à l'étude de l'Ornithologie; Rapaces, Gallinacés, Colombins, Piciformes. 64 planches coloriées d'après les aquarelles de M. MAHLER et de J. EUDES. 107 figures noires. Paul LECHAVALIER & fils, Paris 1932. CXCVII en 93 blz. Geb. 50 fr.

De auteur, oud-directeur van de ornithologische afdeling van het Museum van Nat. Hist. te Parijs en oprichter van La Revue française d'Ornithologie, is vooral op aandringen van vele vogelvrienden tot het schrijven van dit werkje besloten, dat het verouderde werk van DEGLAND en GERBE (1867) zal vervangen. Het thans verschenen boek, no. XXVI van de Encyclopédie pratique du naturaliste, dat nog door 2 verdere deeltjes zal worden gevolgd, is in 2 afdelingen gesplitst.

In het eerste wordt aangevangen met een kort overzicht der zoologische nomenclatuur — een onderwerp waarmede vele ornithophilen helaas veel te weinig op de hoogte zijn en dat hier dus zeer van pas is — gevolgd door een opsomming der ornitho-geographie. Dan komen hoofdstukken over topographie en anatomie van het vogellichaam, waarbij ook een tabel der gebruikte terminologie in het Fransch, Latijn, Duitsch, Engelsch, Italiaansch en Spaansch, terwijl tevens over het vangen, ringen, aanleggen en verzorgen van huiden- en eierencollecties een en ander wordt gezegd. Een hoofdstukje over op levende vogels parasiteerende insecten, van den hand van E. SÉGUY en determineertabellen der in dit deeltje behandelde soorten — waarbij het ontbreken van een inleidende sleutel die naar de verschillende orden verwijst als een gemis is te voelen — besluiten dit gedeelte. De tweede helft bestaat uit een atlas van 64 gekleurde platen van roofvogels, uilen, hoenderachtigen, duiven en spechten, met op de pagina ernaast een opgave der namen (ook locale), een korte beschrijving en een overzicht der biologie en verbreiding. De platen zelf zijn helaas voor een groot deel zeer slecht uitgevallen; de zwarte specht bijv. heeft een opvallend gekromde (!) snavel, ook de groene specht gaat eenigszins aan dit euvel mank en de kleuren zijn vaak zeer onnatuurlijk, wat voor een dergelijk werkje, bestemd voor beginners, zeer te betreuren valt.

C. G. B. TEN KATE.